

[Kristine Helberg.]

at hendes ord her vil blive bemærket på rette sted og muligvis føre til en løsning af problemerne.

Gerda Tosti Nielsen: Det er socialministeriet, der har ansvaret for, at der uddannes specialpædagoger under forsynen. Jeg vil gerne spørge, om socialministeren ikke er i stand til at sige noget om, hvorvidt disse uddannelser kan effektiviseres, og om der ikke kan gøres en kraftig indsats netop i den aktuelle situation for at forbedre mulighederne for uddannelse af specialpædagoger.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt give en nærmere redegørelse for, hvorledes vi kan udbygge undervisningen, men det er et spørgsmål, vi er meget opmærksom på i socialministeriet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Jørgen Nielsen* til landbrugsministeren:

„Billiger ministeren, at statens jordlovsudvalg i sin administration af lov om landbrugsejendomme betragter afgivelse af jord til andre jordbrug, der ønsker tillægsjord, som en ufravigelig forudsætning for dispensation til sammenlægning over 100 ha?“
(Spm. nr. 25).

Skriftlig begrundelse.

Ved revision af loven om landbrugsejendomme i 1971 udgik den tidligere bestemmelse om afgivelse af tillægsjord.

I praksis havde denne bestemmelse ofte givet uheldige virkninger, bl. a. i nogle tilfælde belastet et ellers godt naboskab. Det havde endvidere vist sig, at lovens krav om afgivelse af tillægsjord kun i ringe omfang havde medvirket til en løsning af tillægsgjordsproblemerne.

I landbrugsministeriets cirkulære om lovens administration angives afgivelse af jord til andre ejendomme som et eksempel på linje med særlig afsides beliggenhed, nedbrændte bygninger m. fl. som forhold, der kan begrunde dispensation af sammenlægning til over 100 ha.

Jordlovsudvalget har imidlertid etableret en praksis, hvorefter man ikke vurderer af-

givelse af jord på linje med de andre nævnte eksempler, men gør det til en ufravigelig forudsætning, når der gøres krav på jord fra naboer, hvis ejendomme efter tildeling af tillægsgjord ikke kommer op over 100 ha. Med denne praksis har man slæbt de uheldige sider ved den gamle lovs bestemmelser om tillægsgjord med over i den nye lovs administration, om end kun hvor der skal dispenseres fra lovens arealgrænser.

Med de nugældende bestemmelser om, at flere ejendomme må drives sammen, bliver resultatet af nægtelsen af sammenlægning på grund af naboers ønske om tillægsgjord imidlertid som oftest blot, at dette ønske alligevel ikke opfyldes. Ved den hårdhændede fordring om afhændelse af jord opnår man kun at genere folk og belaste naboforholdet. En sådan administration tjener ikke noget fornuftigt formål.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Hr. Niels Jørgen Niensens spørgsmål indeholder en konstatering af, at statens jordlovsudvalg betragter afgivelse af jord som en ufravigelig forudsætning for tilladelse til sammenlægning af landbrug, hvor det fremtidige brug bliver over 100 ha. Denne konstatering eller antagelse er ikke rigtig. Jordlovsudvalget administrerer bestemmelsen i landbrugslovens § 13 efter retningslinjerne i lovforslagets bemærkninger og det af landbrugsministeriet udsendte cirkulære om lov om landbrugsejendomme.

Ifølge loven og cirkulæret kan arealgrænsen fraviges, når særlige forhold taler derfor, og i cirkulæret er der som eksempel herpå først anført, at de jorder, der ønskes sammenlagt, er af en ringere end middelgod bonitet, og at beliggenhedsforholdene i øvrigt ikke er til hinder for sammenlægningen. I sådanne tilfælde meddeler jordlovsudvalget dispensation til supplerende af langt over 100 ha uden krav om afståelse af tillægsgjord.

Cirkulæret nævner endvidere eksempelvis seks andre tilfælde, hvor dispensation kan komme på tale, og et af disse er, at der samtidig afgives jord til supplerende af andre brug.

De fem andre tilfælde kan for så vidt selvstændigt motivere dispensation, og dispensation meddeles da også i visse tilfælde, uden at der stilles krav om tillægsgjord.